

lelse i Overensstemmelse med dem, som det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds fremsatte i Fjor, vil det være saa egnet som noget til at give denne Sag et Skub frem i Arbejdsraadet og derved bane Vejen for en fredelig Løsning efterhaanden af det store Spørgsmaal om Arbejdstiden.

Stub: Det Forslag, som i dette Øjeblik foreligger til Behandling, er jo en gammel Bekendt, det er jo tiende Gang, det foreligger for Folketinget. Jeg maa beklage, at jeg ikke kan sige, at det er en god, gammel Bekendt. Det er jo ikke blevet bedre med Aarene, det er jo det samme, som det har været altid. Det glæder mig for øvrigt at høre, at den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i Aar kan gaa ind paa den Tanke, at man skulde indskrænke Lovgivningen, hvad denne Sag angaar, til de sundhedsfarlige Erhverv. Det vilde jo have været at bringe den Tanke et Skridt videre, hvis de Herrer havde omformet deres Forslag i saa Henseende. Som Forslaget her foreligger, vil det jo netop være et af de Forslag, hvormed det vil gaa, som den ærede Ordfører antydede, var Tilfældet i Frankrig, at det var vedtaget, men om det blev ført ud i Livet, det vidste den ærede Ordfører ikke. Naar den ærede Ordfører nemlig vil gennemlæse Forslaget en Gang opmærksomt og saa vil spørge sig for angaaende Forholdene ude paa Landet, vil han let komme til den Overbevisning, at hvis Forslaget blev vedtaget i den her foreliggende Skikkelse, vilde det blive af de Love, som af sig selv i Praxis ville blive satte ud af Kraft. Det vil aldeles ikke kunne overholdes. Derfor vil der ikke være Anledning til videre at gaa ind paa det foreliggende Forslag. Jeg er dog glad ved, at den ærede Ordfører er gaaet ind paa Udvalgsflertallets Tanke, og haaber jo paa, at der kan komme lidt ud af denne Sag. Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale, at det foreliggende Forslag henvises til et Udvalg, saaledes som det skete i Fjor.

Birck: Der synes jo at være almindelig Klarhed over, ogsaa hos de højtærede Forslagsstillere, at det foreliggende Lovforslag ikke egner sig til Basis for en frugtbar Forhandling. Forslaget er ganske særligt en Art Proklamation, en Art Mennerettighedernes Erklæring, som kan være køn nok, men som faktisk ikke kan blive

til Lov. De ærede Medlemmer vide jo lige saa godt som vi andre, hvor vanskeligt det vil være at føre en saadan Ordning igennem som den, de ønske, og at en saadan Lovbog vilde blive tykkere end baade det gamle og det ny Testament tilsammen, hvis den skulde kunne løse sin Opgave. Jeg tror, den ærede Ordfører vil give mig Ret i, at man vanskelig kan løse den store Opgave efter den simple Recept, som min ærede Ven fra Randers (Rasmusen) har givet: § 1: Verden skal reformeres til Paaske, § 2: Det nærmere sker ved kongelig Anordning, § 3: Denne Lov gælder ikke for Færøerne. Jeg tror imidlertid, at naar han er gaaet denne nemme Vej, er det ikke, blot fordi det ærede Medlem ikke ene kan udarbejde et brugeligt Forslag — det kan en enkelt Mand ikke —, men maaske snarere, fordi han ikke har ment, at det kunde gennemføres. Men er det Tilfældet, vilde det være klogere og ligge nærmere, om han havde valgt en Dagsorden eller ved et Lovforslag havde taget en ganske bestemt Industri og paavist, at det kunde føres igennem der.

Med Hensyn til Forslagets Realitet ligger der jo i 8-Tallet noget uendelig tilfældigt. Det er den berømte Tredeling, som altid gaar igen i Verdenshistorien, og som ogsaa Socialdemokratiet er faldet over. Det, som er rigtigt i Forslaget, er en Anerkendelse af, at Staten har Ret til at lovgive om Arbejdskontrakter og Arbejdstid. Det er jo allerede anerkendt f. Eks. gennem den Bramsenske Fabriklov for Børns og unge Menneskers Vedkommende, men for voksnes Vedkommende er det ikke anerkendt her i Landet. I hvert Fald kræver en Lovgivning for voksne Mennesker angaaende Normalarbejdstid en ganske særlig Begrundelse. Saa ere de ærede Medlemmer gaaede helt uden om en Ting, og det er Spørgsmaalet, om Industrien kan bære det. Jeg tror, naar man vil ind paa denne Vej, maa man gaa fra Industri til Industri og undersøge de særlige Forhold, undersøge i hvert enkelt Tilfælde, hvorvidt vedkommende Industri kan bære det, thi de Herrer ønske jo ikke at slagte en Høne, der lægger Guldæg. De ønske jo selvfølgelig at gaa forsigtigt frem.

Med Hensyn til Fastsættelsen af den kortere Arbejdstid vil jeg sige, at for Mænds Vedkommende vil man i al Almindelighed være henvist til at gaa Overenskomstens Vej. Noget andet gælder derimod om voksne Kvinder. Voksne Kvinder ere jo i Almindelighed ikke indtagne under Fabrikloven, nogle Steder ere de det, men